

(इंग्रजीमध्ये टंकलिखित केलेल्या न्यायनिर्णयाचे मराठी भाषांतर)

एस. चिन्नप्पा रेड्डी आणि इतर

वि.

आंध्र प्रदेश राज्य आणि इतर

निकालाची तारीख: १६/०१/१९९६

(मुख्य न्यायमूर्ती अहमदी ए. एम., न्यायमूर्ती एस. पी. भरुचा)

सेवा कायदा - आंध्र प्रदेश राज्य व अधीनस्थ सेवा नियम, १९६५ - राज्याचा सार्वजनिक आरोग्य व नगर अभियांत्रिकी विभाग - सहाय्यक कार्यकारी अभियंता पदावरील सेवाज्येष्ठता - राज्य शासनाने या न्यायालयाने यापूर्वी जारी केलेल्या निर्देशांचे काटेकोरपणे पालन करून ज्येष्ठता यादी तयार करण्याचे निर्देश दिले.

आंध्र प्रदेश सरकारच्या सार्वजनिक आरोग्य व नगरपालिका अभियांत्रिकी विभागात दि. १८.८.१९७० पूर्वी कनिष्ठ अभियंता हे पद सरळ भरतीद्वारे व रिक्त जागा उपलब्ध असल्यास पर्यवेक्षकाची कनिष्ठ अभियंता म्हणून पुनर्नियुक्ती करून भरण्यात येत असे. राज्य शासनाने दि. १८.८.१९७० रोजी जीओएम क्रमांक ६८२ द्वारे कनिष्ठ अभियंत्यांच्या थेट भरतीवर बंदी घातली. त्यानंतर आंध्र प्रदेश राज्य व अधीनस्थ सेवा नियम, १९६५ च्या नियम १० (१) (अ) (आय) नुसार प्रदान केलेल्या आपत्कालीन अधिकारांचा वापर करून राज्य शासनाने आपत्कालीन तत्वावर तात्पुरत्या तदर्थ नियुक्त्या केल्या, परंतु राज्य लोकसेवा

आयोगाने निवड केल्यानंतर नव्हे, तर आपत्कालीन तत्त्वावर नियमित भरतीची विहित पद्धत होती, परंतु राज्य लोकसेवा आयोगाने निवड केल्यानंतर नव्हे, जी नियमित नियुक्तीची विहित पद्धत होती. या तात्पुरत्या व तदर्थ नेमणुकांची सेवा नियमित करण्याच्या दृष्टीने राज्य सरकारने १९७५ मध्ये विशेष पात्रता परीक्षा घेतली. १.१.१९७३ पर्यंत सलग दोन वर्षे सेवेत असलेल्या या नेमणुकदारांना परीक्षा देणे खुले होते आणि जे पात्र ठरले त्यांना १८.८.१९७० पूर्वी कनिष्ठ अभियंता म्हणून नियमितपणे नियुक्त झालेल्यांपेक्षा सेवाज्येष्ठतेत स्थान देण्यात आले होते. १९७६ मध्ये सरळ भरतीवरील बंदी उठवण्यात आली आणि १९७८ ते मार्च १९७९ या कालावधीत निवडीवर प्रक्रिया करण्यात आली. दिनांक १४.९.१९७९ रोजी राज्य शासनाने दोन आदेश काढून सरळ भरतीद्वारे नियुक्त व ९.८.१९७९ रोजी सेवेत कायम असलेल्या सर्व तात्पुरत्या नेमणुकदारांची सेवा कोणत्याही लेखी किंवा तोंडी परीक्षेला न लावता नियमित करण्याचे निर्देश दिले. सन १९७८-७९ मधील थेट भरतीदारांनी या आदेशाला आव्हान दिले, परंतु लवादाने ते आव्हान फेटाळून लावले. या आदेशाविरोधात दाखल केलेले अपीलही फेटाळण्यात आले, परंतु न्यायालयाने आय. जे. दिवाकर आणि इतर वि. आंध्र प्रदेश सरकार आणि अन्य, [१९८२] ३ एससीसी ३४१ निकालात असे काही निर्देश दिले. १९७८ मध्ये निवड झालेल्या थेट नोकरदारांची नेमणूक करून त्यांना सेवाज्येष्ठता देण्यात आली. राज्य शासनाने ज्यांची सेवा नियमित झाली आहे किंवा नियमित केली जात आहे अशा तात्पुरत्या नेमणुकांपेक्षा त्यांची सेवाज्येष्ठता निश्चित केली आहे. राज्य सरकारच्या या आदेशाला नियमित झालेल्या तात्पुरत्या नेमणुकांनी आव्हान दिले होते. हे आव्हान कायम ठेवण्यात आले. १९७८-७९ च्या थेट भरतीदारांनी विशेष अनुमती याचिका दाखल केली.

जी. एस. वेंकट रेड्डी आणि इतर खटल्यातील हे न्यायालय वि. आंध्र प्रदेश सरकार आणि इतर, [१९९३] पुरवणी ३ एससीसी ४२५, असे निर्देश दिले की जे उमेदवार या यशस्वी उमेदवारांच्या निवडीपूर्वी सेवेत दाखल झाले होते आणि या एस. क्यू. टी उमेदवारांच्या शेजारी दिवाकर प्रकरणात या न्यायालयाच्या निर्देशानुसार त्यांना क्रमवारी दिली जाईल. या निर्णयाच्या अनुषंगाने कोणतीही त्यानंतर राज्य शासनाने तात्पुरती सेवाज्येष्ठता यादी प्रसिद्ध करून १९७८-७९ मध्ये निवड झालेल्या सरळ भरतीला सरळ भरतीद्वारे नियुक्त केलेल्या तात्पुरत्या तदर्थ नेमणुकांपेक्षा जास्त ठेवले व १.८.१९७९ पर्यंत कायम ठेवले. मात्र, 'मूलभूत व आवश्यक साहित्या'शिवाय प्रस्तावित तात्पुरती सेवाज्येष्ठता यादी तयार करण्याचे काम करणे योग्य ठरणार नाही, असे लवादासमोर नमूद करण्यात आले. वेंकट रेड्डी प्रकरण आणि दिवाकर यांच्या प्रकरणात सर्वोच्च न्यायालयाच्या निकालांचा मेळ घालण्यात राज्य सरकारला अडचणी येत आहेत, असा निष्कर्ष लवादाने रेकॉर्डवर ठेवलेल्या मजकुरावरून काढला; त्यामुळे ज्येष्ठता यादी तयार करण्याची कसरत सुरू करण्यासाठी 'मूलभूत आणि आवश्यक' असलेले साहित्य न्यायालयासमोर ठेवण्याचे निर्देश दिले. सेवाज्येष्ठता यादी तयार न झाल्याने याचिकाकर्त्यांनी लवादाकडे याचिका दाखल केली. दिवाकर यांच्या प्रकरणात दिलेल्या सवलतीच्या आधारे १९८४ मध्ये नियुक्त करण्यात आलेल्या व्यक्तींना आदेशांचे संघटन दर्शविणाऱ्या किंवा विशेष चाचणी इ. नुसार नियुक्त केलेल्या व्यक्तींच्या यादीत अगोदरच असलेल्या व्यक्तींच्या वर ठेवू नये, असा अंतरिम आदेश काढण्यात आला होता.' या आदेशांना या अपिलात आव्हान देण्यात आले होते.

अपिलांना मान्यता देत असताना या न्यायालयाने असे धरले की :

१.१. केंद्रीय प्रशासकीय न्यायाधिकरण स्वतःपर्यंत पोहोचले होते. दिवाकर यांच्या खटल्याची दखल घेऊन तीन न्यायमूर्तींच्या खंडपीठाने वेंकट रेड्डी यांच्या खटल्यातील निकालात दिवाकर यांच्या खटल्यातील सत्ताधाऱ्यांना कोठे ठेवायचे, याचे निर्देश दिले होते. त्यामुळे अडचणी निर्माण होतील, असे काहीच निर्देश नव्हते किंवा दिवाकरांच्या प्रकरणाशी 'जुळवाजुळव' करण्याचा प्रश्नच नव्हता. सेवाज्येष्ठता यादी तयार करण्याची प्रक्रिया सुरू करण्यासाठी 'मूलभूत आणि आवश्यक' साहित्य सादर करण्याचे लवादाने राज्य सरकारला दिलेल्या निर्देशांचे औचित्य नाही किंवा ज्येष्ठता यादी तयार करताना पाळले जाणारे निकष राज्य सरकारने राष्ट्रपतींच्या आदेशांची तपासणी करून निश्चित करावेत, या निर्देशाचे कोणतेही औचित्य नाही. सामान्य आणि विशेष नियम, वेंकट रेड्डीयांच्या खटल्याव्यतिरिक्त सर्वोच्च न्यायालयाचे निर्णय आणि इतर निकाल. (५६३; सी -ई)

१.२ वेंकट रेड्डी यांच्या प्रकरणात दिलेल्या निर्देशांचे पालन करण्यासाठी राज्य सरकारने तयार केलेल्या ज्येष्ठता यादीचा आढावा घेण्याचे निर्देश देण्यात आले. न्यायाधिकरण आवश्यक असल्यास त्या निर्णयाशी सुसंगत आदेश जारी करू शकते, (५६३-एफ-जी).

दिवाणी अपील अधिकार क्षेत्र : दिवाणी अपील क्र. १८०९-१२/१९९६.

१९९४ च्या ओ.ए.क्र.५३०६/९३ व ८१२ मधील आंध्र प्रदेश राज्य प्रशासकीय न्यायाधिकरणाच्या दिनांक ८.३.९४ च्या निर्णय व आदेशातून.

याचिकाकर्त्यातर्फे डी. डी. ठाकूर आणि विवेक गंभीर.

के. माधव रेड्डी, जी. प्रभाकर आणि एस. बालसुब्रमण्यम यांनी उत्तरवादींची बाजू

मांडली.

न्यायालयाचा निकाल न्यायमूर्ती एस. पी. भरुचा यांनी दिला.

परवानगी मंजूर केली.

हे अपील दि. ८ मार्च आणि दि. १३ एप्रिल १९९४ च्या आंध्र प्रदेश प्रशासकीय न्यायाधिकरणाच्या दोन आदेशांना खोटे ठरवतात. ते सहाय्यक कार्यकारी अभियंता, ज्यांना पूर्वी कनिष्ठ अभियंता म्हटले जायचे, आंध्र प्रदेश सरकारच्या सार्वजनिक आरोग्य आणि नगरपालिका अभियांत्रिकी विभागात सेवाज्येष्ठतेशी संबंधित आहे. दि. १८ ऑगस्ट, १९७० पूर्वी, कनिष्ठ अभियंता पद थेट भरतीद्वारे आणि पर्यवेक्षकांना कनिष्ठ अभियंता म्हणून पुनर्नियुक्त करून, जसे आणि जेव्हा रिक्त पदे उपलब्ध होती, तेव्हा ते पदवीधर झाल्यानंतर भरले जात होते.

राज्य सरकारने दि. १८ ऑगस्ट १९७० रोजी जी. ओ. एम. एस क्रमांक ६८२ द्वारे कनिष्ठ अभियंत्यांच्या थेट भरतीवर बंदी घातली. त्यानंतर, आंध्र प्रदेश राज्य आणि अधीनस्थ सेवा नियम, १९६५ च्या नियम १० (१)(ए)(१) द्वारे प्रदान केलेल्या आपत्कालीन अधिकारांचा वापर करून, राज्य सरकारने आपत्कालीन आधारावर कनिष्ठ अभियंत्यांच्या तात्पुरत्या आणि तदर्थ नियुक्त्या केल्या. अशा नियुक्त्या राज्य लोकसेवा आयोगाने निवडीनंतर केल्या नाहीत, जी नियमित नियुक्तीची विहित पद्धत होती. १९७५ मध्ये, या तात्पुरत्या आणि तदर्थ नियुक्तींच्या सेवा नियमित करण्याच्या उद्देशाने, राज्य सरकारने एक विशेष पात्रता चाचणी (एस. क्यू.टी.)

घेतली. तात्पुरत्या तदर्थ नियुक्तींसाठी, ज्यांनी दि. १ जानेवारी, १९७३ पर्यंत दोन वर्षे सतत सेवा केली होती, त्यांना एस. क्यू.टी. घेण्यासाठी खुला होता. दि. १८ ऑगस्ट १९७० पूर्वी नियमितपणे कनिष्ठ अभियंता म्हणून नियुक्त केलेल्या लोकांपेक्षा जे पात्र ठरले होते त्यांना ज्येष्ठतेमध्ये स्थान देण्यात आले.

१९७६ मध्ये राज्य सरकारने कनिष्ठ अभियंत्यांच्या थेट भरतीवरील बंदी उठवली आणि राज्य लोकसेवा आयोगामार्फत कनिष्ठ अभियंता पदावर थेट भरती सुरू केली. त्यानुसार निवडीची प्रक्रिया १९७८ ते मार्च १९७९ दरम्यान करण्यात आली. निवड झालेल्यांच्या संदर्भात नियुक्ती आदेश जारी होण्यापूर्वी, राज्य सरकारने दि. १४ सप्टेंबर १९७९ रोजी जी. ओ. एम. एस. नं. ६४६ आणि ६४७ असे दोन आदेश जारी केले. पूर्वीच्या अंतर्गत, राज्य सरकारने असे निर्देश दिले की थेट भरतीद्वारे नियुक्त केलेल्या आणि दि. ९ ऑगस्ट, १९७९ पासून सेवेत सुरू असलेल्या सर्व तात्पुरत्या नियुक्तींच्या सेवा त्यांना कोणत्याही लेखी किंवा तोंडी परीक्षेच्या अधीन न ठेवता नियमित केल्या जातील. जी. ओ. एम. एस. क्रमांक ६४७ अंतर्गत, राज्य सरकारने नियमितीकरणाचे आदेश जारी केले, याप्रमाणे:

"(i) सर्व तात्पुरत्या सरकारी कर्मचाऱ्यांच्या सेवा ज्यांना कोणत्याही श्रेणी किंवा पदावर थेट भरतीद्वारे नियुक्त करण्यात आले होते आणि ते दि. ९ ऑगस्ट १९७९ पासून सेवेत सुरू आहेत, त्यांना कोणत्याही लेखी किंवा तोंडी चाचणीचा विषय न घेता नियमित करण्यात यावे;

(ii)(ए) सर्व श्रेणीतील सर्व तात्पुरत्या कर्मचाऱ्यांच्या सेवा, एलडीसी, टायपिस्ट

आणि लघुलेखक यांच्या व्यतिरिक्त, विभाग प्रमुखांच्या कार्यालयातील आणि कनिष्ठ सहाय्यक, टायपिस्ट आणि सचिवालयातील लघुलेखक यांच्या सेवा नियमित केल्या जाव्यात. संबंधित युनिटमध्ये ज्या तारखेला त्या श्रेणीतील शेवटची नियमित नियुक्ती झाली त्या तारखेच्या पुढील तारखेपासून किंवा तारखेपासून किंवा तात्पुरती नियुक्ती यापैकी जे नंतर असेल."

वर्ष १९७८-७९ च्या थेट भरतीनी आंध्र प्रदेश राज्य प्रशासकीय न्यायाधिकरणासमोर एका याचिकेत जी. ओ. एम. एस क्रमांक ६४७ ला आवाहन दिले. न्यायाधिकरणाने ते आवाहन फेटाळून लावले. या न्यायालयात अपील करण्यात आले. अपील फेटाळण्यात आले, परंतु काही निर्देश देण्यात आले. हा निकाल [आय जे दिवाकर आणि इतर आहे. वि. आंध्र प्रदेश सरकार आणि इतर](#), (१९८२) ३ एस. सी. सी. ३४१. १९७८ मध्ये निवडलेल्या थेट भरतीची नियुक्ती करण्यात आली आणि दिवाकरच्या बाबतीत निर्देशित केल्यानुसार त्यांना ज्येष्ठता देण्यात आली. दि. १७ जुलै, १९८७ रोजी, राज्य सरकारने निर्देश दिले की १९७८-७९ ची सेवा ज्येष्ठता जीओएम क्रमांक ६४७ अंतर्गत नियमित करण्यात आलेल्या अस्थायी नियुक्तींच्या वर निश्चित केली जावी.

राज्य सरकारच्या दि. १७ जुलै १९८७ च्या आदेशाला त्या तात्पुरत्या नियुक्तींनी आवाहन दिले होते ज्यांना जी. ओ. एम. एस. क्रमांक ६४७ अंतर्गत नियमित करण्यात आले होते आणि आवाहन कायम ठेवण्यात आले होते. त्यानंतर १९७८-७९ च्या थेट भरती झालेल्यांनी या न्यायालयासमोर विशेष रजा याचिका दाखल केली. एकीकडे तात्पुरते तदर्थ कनिष्ठ अभियंता

आणि दुसरीकडे पदवीनंतर कनिष्ठ अभियंता नियुक्त केलेले पर्यवेक्षक यांच्यातील ज्येष्ठते बाबतच्या वादाशी संबंधित नागरी अपीलांसह सुनावणी झाली. या न्यायालयाचा निकाल जी. एस. वेंकट रेड्डी आणि इतर मध्ये आहे. सरकार वि. ए पी आणि इतर., (१९९३) पुरवणी (३) एस. सी. सी. ४२५, आणि ती आमच्यापैकी एकाने तीन विद्वान न्यायाधीशांच्या खंडपीठाच्या वतीने दिली होती. (न्यायमूर्ती अहमदी, जसा तो तेव्हा होता). निकालामध्ये दिवाकरच्या खटल्यातील निकालासह अनेक पूर्वीच्या निकालांची नोंद करण्यात आली आहे. निकालाच्या परिच्छेद १५ "१५ मध्ये, न्यायालयाच्या निर्देशांचा अचूक सारांश देण्यात आला आहे, अशा प्रकारे:

"१५. सारांश: एस. क्यू.टी. उत्तीर्ण झाल्यानंतर सेवेत दाखल झालेल्या उमेदवारांना यशस्वी एस. क्यू.टी. उमेदवारांच्या निवडीपूर्वी सेवेत दाखल झालेल्या नियमित नियुक्त उमेदवारांनंतर लगेचच रँक दिला जाईल. एस. क्यू.टी. उमेदवारांच्या पुढे रँक केले जाईल जे शासित आहेत दिवाकर प्रकरणाच्या शेवटच्या परिच्छेदातील हे न्यायालयाचे निर्देश. त्यानंतर जी. ओ. एम. एस क्रमांक ६४७ अंतर्गत समाविष्ट उमेदवार, श्रेणीसुधारित पर्यवेक्षक आणि नियम २२ (इ) मर्यादित भरती योजना अंतर्गत भरती केलेले अनुसूचित जाती/जमाती उमेदवार यांच्यात ज्येष्ठता निश्चित केली जाईल. या निकालाच्या प्रकाशात, न्यायाधिकरणाचा निर्णय आणि आदेश नियम २२ (इ) मर्यादित भरती योजनेअंतर्गत भरती झालेल्या अनुसूचित जाती/जमाती उमेदवारांच्या मर्यादेपर्यंत

सुधारित केला जाईल. जी. ओ. एम. एस क्रमांक ६४७ द्वारे शासित असलेला उमेदवार आणि अपग्रेड केलेला पर्यवेक्षक आवश्यक आहे तो या निकालाच्या अटींमध्ये लागू केला जाईल. आवश्यक असल्यास, या निर्णयाशी सुसंगत नवीन आदेश जारी केले जाऊ शकतात. मर्यादित भरती योजनेंतर्गत भरतीसंदर्भात करण्यात आलेला बदल वगळता, न्यायाधिकरणाचा आदेश कायम ठेवण्यात आला आहे."

व्यंकट रेड्डी यांच्या खटल्यातील निकालाच्या अनुषंगाने कोणतीही ज्येष्ठता यादी तयार करण्यात आलेली नाही, अपीलकर्त्यांनी न्यायाधिकरणाकडे धाव घेतली. न्यायाधिकरणासमोरील या याचिकेवर, तदर्थ तात्पुरत्या नियुक्त्यांना त्यांच्या अर्जावर ताशेरे ओढण्यात आले. त्यांनी १९७८-७९ मध्ये निवडलेल्या जागेवर प्रश्नचिन्ह उपस्थित करणारा अर्जही न्यायाधिकरणासमोर दाखल केला.

२१ जानेवारी, १९९४ रोजी, राज्य सरकारने तात्पुरती तात्पुरती ज्येष्ठता यादी जारी केली ज्यामध्ये १९७८-७९ मध्ये निवडलेल्या थेट नियुक्त्यांना जी. ओ. एम. एस क्रमांक ६४७ द्वारे समाविष्ट केलेल्या तात्पुरत्या तदर्थ नियुक्तींच्या वर ठेवल्या होत्या.

न्यायाधिकरणाने ३ मार्च १९९४ रोजी राज्य सरकारच्या संबंधित अधिकाऱ्यांना ज्येष्ठता याद्या तयार करण्यासाठी कोणत्या बाबींचे पालन करण्याचा प्रस्ताव दिला आहे हे स्पष्ट करण्यासाठी त्यांच्यासमोर हजर राहण्याचे आवाहन केले.

८ मार्च १९९४ रोजी, या अपीलतील दोन आदेशांपैकी पहिला आदेश पारित करण्यात आला. त्यात नमूद करण्यात आले आहे की सरकारने न्यायाधिकरणासमोर ७ मार्च १९९४ रोजी एक पत्र ठेवले, ज्यात असे सूचित करण्यात आले होते की, राज्य सरकार "नवी तात्पुरती ज्येष्ठता यादी तयार करण्यासाठी जीएस व्यंकट रेड्डी यांच्या खटल्यातील सर्वोच्च न्यायालयाच्या निकालाच्या आधारे पुढे जाऊ इच्छिते.. ... राष्ट्रपतींच्या आदेशाचा अन्वयार्थ विचारात न घेता, सामान्य आणि विशेष नियम आणि सर्वोच्च न्यायालयाचे इतर निवाडे आणि या विभागातील (एसआय सी) आणि शासनाच्या कार्यकारी निर्देशातील पूर्वीचे इतर कोणतेही निवाडे हे सर्वसमावेशक पद्धतीने प्रस्तावित म्हणून तात्पुरती ज्येष्ठता यादी तयार करून पुढे जाणे योग्य ठरणार नाही ज्यामुळे आणखी वाद निर्माण होऊ शकतात." न्यायाधिकरणाने राज्य सरकारला ही सामग्री, संवर्गांची प्रारंभिक संघटना, संवर्ग संख्या, तो वेळ वाटप केलेल्या व्यक्ती आणि त्यानंतर निर्माण झालेल्या रिक्त पदांची तपासणी करून ज्येष्ठता यादी तयार करण्यासाठी मापदंड तयार करण्याचे निर्देश दिले.

१३ एप्रिल १९९४ रोजी, दुसऱ्या खंडित आदेश पारित करण्यात आला. त्यात राज्य सरकारने कोणत्या मापदंडांचा अवलंब करण्याचा विचार केला होता. प्राधिकरणाने परिच्छेद १३ व्यतिरिक्त खालीलप्रमाणे उद्धृत केले:

"सध्याच्या निकालातील सारांश (व्यंकट रेड्डीची केस) आणि दिवाकरच्या खटल्यातील दिशा स्पष्ट केल्याप्रमाणे एकत्र जात नाहीत."

न्यायाधिकरणाने यावरून असा निष्कर्ष काढला की राज्य सरकारला, वरवर पाहता, "सर्वोच्च

न्यायालयाच्या निकालांची जुळवाजुळव करण्यात अडचणी येत आहेत". न्यायाधिकरणाने "प्राथमिक आणि आवश्यक" असलेली सामग्री "जेष्ठता यादी तयार करण्यासाठी सुरु करण्यासाठी आणि व्यायामासाठी" त्याच्यासमोर ठेवणे योग्य मानले. आवश्यक साहित्य सामग्रीची यादी खालीलप्रमाणे आहे. एक अंतरिम आदेश जारी करण्यात आला होता की "दिवाकरच्या प्रकरणात दिलेल्या सवलतीच्या आधारावर १९८४ मध्ये नियुक्त केलेल्या व्यक्तींना आधीपासून ऑर्डरच्या संघटनेत समाविष्ट असलेल्या किंवा एस. क्यू.टी. किंवा जी ओ ६४७ किंवा मर्यादित भरतीनुसार नियुक्त केलेल्या व्यक्तींपेक्षा वरती स्थान दिले जाणार नाही. "

न्यायाधिकरणानेच आपल्यावर अतिरेक केल्याचे दिसते. अगोदर निर्देश केलेल्या बाबीसंबंधी बोलताना वेंकट रेड्डी प्रकरणातील निकाल दिवाकरच्या प्रकरणाची दखल घेऊन तीन विद्वान न्यायाधीशांच्या खंडपीठाने दिला. वेंकट रेड्डी यांच्या बंदोबस्तात दिलेल्या निर्देशांनी दिवाकरच्या प्रकरणावर नियंत्रण ठेवलेल्यांना कुठे ठेवायचे हे सूचित केले होते. त्यामुळे दिवाकरांच्या बाबतीत विचारवंतांचा "समेट" करण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही. आम्हाला न्यायाधिकरणाने राज्य सरकारला "मूलभूत आणि अत्यावश्यक" सामग्री प्रदान करण्याचे कोणतेही औचित्य आढळले नाही जेणेकरून ते सेवाज्येष्ठता तयार करण्यासाठी कवायत सुरु करू शकतील, किंवा जेष्ठता तयार करताना पाळल्या जाणाऱ्या पैरामीटर्सचे आधीचे निर्देश असे होऊ नयेत. राष्ट्रपतींचे आदेश, सामान्य आणि विशेष नियम, वेंकट रेड्डी प्रकरणा व्यतिरिक्त सर्वोच्च न्यायालयाचे निकाल आणि इतर निकाल तपासल्यानंतर राज्य सरकारने

निर्धारित केले.

आंध्र प्रदेश प्रशासकीय न्यायाधिकरणाचे दिनांक ८ मार्च आणि दि. १३ एप्रिल १९९४ चे

आदेश, त्यानुसार, रद्दबातल ठरवण्यात आले आहेत आणि बाजूला ठेवण्यात आले आहेत.

वेंकट रेड्डी यांच्या प्रकरणात दिलेल्या निर्देशांचे काटेकोरपणे पालन होत आहे आणि परिच्छेद १५ मध्ये सारांशित केले आहे याची खात्री करण्यासाठी त्यांनी तयार केलेल्या ज्येष्ठता यादीचे पुनरावलोकन करण्याचे राज्य सरकारला निर्देश आहे. ही ज्येष्ठता यादी, अशा पुनरावलोकनानंतर, न्यायाधिकरणासमोर ठेवली जाईल, जी केवळ वेंकट रेड्डीच्या प्रकरणातील निर्देशानुसार याची खात्री करण्यासाठी त्याची तपासणी करेल. वेंकट रेड्डी यांच्या प्रकरणात फक्त निर्देश आहेत. वेंकट रेड्डीच्या खटल्याच्या परिच्छेदात सूचित केले आहे की या बाजूने फक्त विवेकबुद्धी आहे, म्हणजे, आवश्यक असल्यास, त्या निर्णयाशी सुसंगत आदेश जारी करू शकते. न्यायाधिकरणासमोर प्रलंबित असलेले अर्ज देखील वेंकट रेड्डीच्या खटल्यातील निकालाच्या प्रकाशात निकाली काढले जातील.

त्यानुसार आदेश अपील करण्यास परवानगी आहे. खर्चाबाबत कोणताही आदेश नसावा.

अपील मंजूर

आर. ए.

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या

मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.

X-X-X-X